

Vědomostní a jazykový test

Za každou správně zodpovězenou otázku získáváte ve vědomostním testu **2 body a v jazykovém testu 1 bod, celkem je možné ve vědomostním testu získat 30 bodů a v jazykovém testu 10 bodů.**

Na každou otázku je jen jedna správná odpověď.

Své odpovědi **zakroužkujte** takto: (příklad 1).

Oprava je možná pouze přeškrtnutím zakroužkované odpovědi: (příklad 2) a následným zakroužkováním jiné odpovědi. V případě dalších škrtnů uchazeč napíše čitelně k příslušné otázce formulaci:

„U otázky číslo 2 platí odpověď a)“. Toto prohlášení potvrdí dozor.

1. Kolikrát budete muset ukázat na hranici pas, pokud pojedete autem z Lisabonu do Petrohradu přes Madrid, Lyon, Ženevu, Mnichov, Prahu, Krakov, Kaliningrad, Kaunas a Tallinn?

jednou	A
tříkrát	B
pětkrát	C
sedmkrát	D

2. Které tři politické strany nejvíce uspěly ve volbách do Evropského parlamentu v ČR v roce 2014 - shodným ziskem čtyř mandátů?

ODS, ANO a KSČM	A
ČSSD, KDU-ČSL a ODS	B
TOP 09 + STAN, Svobodní a KSČM	C
ANO, TOP 09 + STAN a ČSSD	D

3. Ve kterém z uvedených roků přistoupila k ES/EU právě jedna země?

1973	A
1981	B
1986	C
1995	D

4. Která z uvedených zemí není součástí Schengenského prostoru?

Řecko	A
Norsko	B
Irsko	C
Švýcarsko	D

5. Summitu ES v Maastrichtu, na němž byla sjednána Smlouva o Evropské unii, se jako francouzský prezident, německý kancléř (kancléřka) a britský premiér (premiérka) zúčastnili

Francois Mitterrand, Helmut Schmidt a Margaret Thatcherová	A
Jacques Chirac, Helmut Kohl a Tony Blair	B
Francois Mitterrand, Helmut Kohl a John Major	C
Valéry Giscard d'Estaing, Gerhard Schröder a Margaret Thatcherová	D

6. Určete správný chronologický sled vyjmenovaných událostí:

1. Tindemansova zpráva – 2. vznik Evropského sdružení volného obchodu – 3. lucemburský kompromis – 4. první de Gaullovo veto britské přihlášky do EHS	A
1. vznik Evropského sdružení volného obchodu – 2. první de Gaullovo veto britské přihlášky do EHS – 3. lucemburský kompromis – 4. Tindemansova zpráva	B
1. první de Gaullovo veto britské přihlášky do EHS – 2. lucemburský kompromis – 3. Tindemansova zpráva – 4. vznik Evropského sdružení volného obchodu	C
1. lucemburský kompromis – 2. první de Gaullovo veto britské přihlášky do EHS – 3. vznik Evropského sdružení volného obchodu – 4. Tindemansova zpráva	D

7. Které dvě členské země EU mají v současnosti formální výjimkou (opt-out) z Charty základních práv EU?

Dánsko a Irsko	A
Švédsko a Spojené království	B
Spojené království a Polsko	C
Polsko a Maďarsko	D

8. Historicky prvním předsedou Evropské komise byl v letech 1958-1967

Jean Monnet	A
Sicco Mansholt	B
Walter Hallstein	C
Paul-Henri Spaak	D

9. Který stát jako jediný z uvedených podepsal a ratifikoval Smlouvu o stabilitě, koordinaci a vládnutí v Hospodářské a měnové unii (tzv. Fiskální pakt?)

Chorvatsko	A
Dánsko	B
Česká republika	C
Spojené království	D

10. Ve které z těchto zemí dosud neproběhla žádná vojenská operace nebo civilní mise v rámci Evropské/Společné bezpečnostní a obranné politiky?

Somálsko	A
Mali	B
Egypt	C
Libye	D

11. Přibližně kolik amerických dolarů nebo britských liber v současnosti koupíte za 100 eur?

90 USD nebo 75 GBP	A
90 USD nebo 115 GBP	B
110 USD nebo 85 GBP	C
130 USD nebo 105 GBP	D

12. Přiřaďte autory k dílům:

a) Alexis de Tocqueville	1) Demokracie v Americe
b) John Maynard Keynes	2) Demokracie a totalitarismus
c) Raymond Aron	3) Strany a stranické systémy
d) Giovanni Sartori	4) Obecná teorie zaměstnanosti

a2 – b1 – c3 – d4	A
a1 – b4 – c2 – d3	B
a2 – b4 – c3 – d1	C
a1 – b2 – c4 – d3	D

13. Která ze statistik celkového počtu neregulérních (ilegálních) migrantů do EU v letech 2014-16 je nejspíše správná?

2014: 263 tisíc, 2015: 1 822 tisíc, 2016: 500 tisíc	A
2014: 1 263 tisíc, 2015: 3 404 tisíc 2016: 1 822 tisíc	B
2014: 500 tisíc, 2015: 1 822 tisíc, 2016: 3 404 tisíc	C
2014: 263 tisíc, 2015: 404 tisíc, 2016: 34 tisíc,	D

14. Určete správný chronologický sled vyjmenovaných událostí:

1. podpis Maastrichtské smlouvy – 2. přijetí Kodaňských kritérií – 3. vstup 13. státu do ES/EU – 4. ČR podává oficiální přihlášku do ES/EU	A
1. přijetí Kodaňských kritérií – 2. podpis Maastrichtské smlouvy – 3. vstup 13. státu do ES/EU – 4. ČR podává oficiální přihlášku do ES/EU	B
1. vstup 13. státu do ES/EU – 2. podpis Maastrichtské smlouvy – 3. ČR podává oficiální přihlášku do ES/EU – 4. přijetí Kodaňských kritérií	C
1. podpis Maastrichtské smlouvy – 2. ČR podává oficiální přihlášku do ES/EU – 3. vstup 13. státu do ES/EU – 4. přijetí Kodaňských kritérií	D

15. "Podle zásady (...) jedná Unie v oblastech, které nespádají do její výlučné pravomoci, pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni ústřední, regionální či místní, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie." O jakou zásadu, formulovanou v č. 5 SEU, se jedná?

zásadu supremace	A
zásadu proporcionality	B
zásadu subsidiarity	C
zásadu svěřeni pravomocí	D

Shouldn't Israel Care About Anti-Semitism?

Shmuel Rosner

TEL AVIV — Jews across the United States were rightly troubled and angered at the end of January, when a White House statement on International Holocaust Remembrance Day failed to mention the Holocaust's principal victims: Jews.

Groups both generally unsympathetic and sympathetic to President Trump denounced the statement. Some considered it proof that the new administration wants to appeal to anti-Semitic sentiments. Others gave the White House the benefit of the doubt, presuming the statement's wording was a regrettable mistake.

The Anti-Defamation League's chief executive officer argued in a blog post that leaving out Jews from the statement confirmed "the hopes of haters who seek to normalize anti-Semitism and dismiss the notion that Jews suffered disproportionately during World War II." The Republican Jewish Coalition said "the lack of a direct statement about the suffering of the Jewish people during the Holocaust was an unfortunate omission." The conservative columnist John Podhoretz called the White House's attempt to explain away and justify the statement "abominable."

The government of Israel, however, was silent. That silence didn't go unnoticed. Sean Spicer, the White House press secretary, tried to deflect criticism of the statement by saying that Prime Minister Benjamin Netanyahu "welcomes this administration" and "appreciates the friendship and respect" that Mr. Trump "has shown to Israel and the Jewish people." In other words: The Trump administration is a friend of Israel's and therefore a friend of the Jewish people. And therefore it deserves some leeway in its Holocaust-related statements.

Of course, one improper statement does not make the Trump White House anti-Semitic. Nor does the fact that the president has anti-Semitic supporters. In fact, there are many reasons to be suspicious of attempts to paint Mr. Trump as hostile to Jews: His daughter and grandchildren are Jewish. He has had over the years Jewish advisers, employees and donors.

Still, Israel's silence on the White House's Holocaust statement tells us a few disturbing things about the Jewish state. The most important is that there is a limit to what Israel is willing to sacrifice in its denunciations of anti-Semitism. Take the example of Austria's Freedom Party, which was founded by former Nazis. For years, Israel refused to have contact with the party because of its anti-Semitic leanings. But as it grew in power — and came around to backing the Jewish state — Israel was becoming more receptive to accepting the Freedom Party's courtship.

Occasionally, there is even a temptation for Israel to benefit from anti-Semitism. In recent years, rather than focus on the need to fight anti-Semitism in France, Israel called on French Jews to come live in Israel.

Of course, when Israel encounters a clear-cut case of Holocaust denial, or of persecution of Jews, it does not shy away from making its voice heard. Two years ago, the Israeli foreign minister warned European far-right parties that they must shun neo-Nazis and described Hungary's Jobbik and Greece's Golden Dawn as "illegitimate."

But most of the time, Israel attempts to delicately balance its wish to delegitimize anti-Semitism and its need to maintain foreign relations that advance its causes. Sometimes this means using attacks on Jews to attract Jewish immigration to Israel. Sometimes this means turning a blind eye to anti-Semitism in exchange for political support. Sometimes this means ignoring the trivialization of Jewish deaths in the Holocaust.

This is as unavoidable as it is troubling, even painful. Israel is a state with interests and priorities among which censuring anti-Semitism is one, but not the only one.

David Ben-Gurion, Israel's prime minister, understood this when he agreed to accept reparations from Germany, less than a decade after the Holocaust. Mr. Ben-Gurion's opponents had a strong moral case against accepting money from the country that had just orchestrated the murder of millions of Jews, but he thought that his duty as the man in charge of building and defending a new state trumped such considerations. Then, as now, Israel sometimes agreed to help other countries and parties whitewash their images. It's often a trade: We, Israel, will get what we need in the form of money or arms or political support. You will get the right to showcase Israel as proof that you aren't an anti-Semite.

This could become much more uncomfortable when the country in question is the United States and when the person accused of tolerating anti-Semitism is the American president. Israel depends on the United States more than it does on any other country for aid, security and diplomatic support. And the American Jewish community is the other main pillar of world Jewry, alongside Israel. More than 80 percent of Jews live and thrive either in Israel or in the United States. This makes the United States the place in which official anti-Semitism cannot be overlooked — and the place where it must be overlooked.

That could result in an irreparable split between Jews. The statement on International Holocaust Remembrance Day — provoking Jewish outcry in the United States, while provoking nothing from Israel — just proved it.

<https://www.nytimes.com/2017/02/08/opinion/shouldnt-israel-care-about-anti-semitism.html>

Zakroužkujte v mřížce písmeno označující správnou odpověď (viz. návod v úvodu testu) – správnou odpověď se rozumí taková, která vychází z pochopení textu, nikoliv z vaší znalosti tématu, o kterém text vypovídá.

16. Prohlášení prezidenta Trumpa k mezinárodnímu dni památky holocaustu:

překvapilo skupiny sympatizující i nesympatizující s prezidentem	A
bylo kladně přijato pouze skupinami podporujícími prezidenta	B
bylo ostře kritizováno různými uskupeními	C
bylo všemi považováno za velmi nešťastnou formulaci	D

17. Z tvrzení jmenovaných židovských organizací je zřejmé, že:

veřejnost neztrácí povědomí o útrapách Židů během druhé světové války	A
nejen Trumpova politika bude mít značný vliv na vývoj antisemitismu v USA	B
Bílý dům má povinnost vysvětlit antisemitské výroky prezidenta	C
jejich reakce na vyjádření prezidenta Trumpa byla nejednotná	D

18. Mluvčí Bílého domu

ocenil vstřícný přístup izraelské vlády plně akceptovat vyjádření prezidenta Trumpa	A
se pokusil zmírnit negativní dopad vyjádření prezidenta Trumpa na vztah USA a Izraele	B
nekomentoval reakci premiéra B. Netanyahua na vyjádření prezidenta Trumpa	C
se neoficiálně omluvil za nešťastnou formulaci ve vyjádření prezidenta Trumpa	D

19. Autor článku tvrdí, že:

na neobjektivní prezentaci Trumpa jako antisemity mají svůj podíl média	A
názory těch, kteří nevnímají Trumpa jako antisemitu, mohou být založeny na reálném základu	B
Trumpovi příznivci by neocenili prezidentův vstřícný postoj k židovským otázkám	C
Trump byl v minulosti sponzorem některých židovských sdružení	D

20. Článek **neuvádí**, že Izrael

by v některých případech mohl profitovat z antisemitismu	A
varoval před nebezpečím radikalizace některých pravicových stran v Evropě	B
projevuje nedostatečnou snahu podpořit přesídlení francouzských Židů	C
se vyjadřuje pouze k závažným případům antisemitismu	D

21. Autor zmiňuje, že útoky na Židy

znemožňují Izraeli udržovat dobré zahraniční vztahy	A
jsou podle Izraele stejně závažným projevem antisemitismu jako marginalizace holocaustu	B
jsou Izraelem někdy využívány k vlastní propagandě	C
delegitimizují antisemitismus	D

22. David Ben-Gurion

měl morální dilema, zda přijmout peníze na obnovu Izraele	A
považoval obnovu Izraele za svůj klíčový úkol	B
byl kritizován za nedostatečnou podporu obnovy Izraele	C
navrhl premiérovi Izraele, aby využil příležitosti pro obnovu Izraele výměnou za politickou podporu	D

23. Podle autora Izrael a jeho reakce na projevy antisemitismu

jsou pro některé státy problematické z hlediska zachování dobrých vztahů	A
jsou pro ostatní státy důležité, protože vymezují hranice ve vztahu k židovskému náboženství	B
nejsou zneužívány jako obchodní artikl	C
nesou rysy politiky ústupků	D

24. Spojené státy

jsou podobně významné pro celosvětovou židovskou komunitu jako Izrael	A
jsou do určité míry závislé na diplomatické podpoře Izraele	B
by měly přehodnotit své spojení s Izraelem, zejména v oblasti bezpečnostních vztahů	C
netolerují projevy antisemitismu	D

25. Závěrem lze říci, že

antisemitismus a reakce na něj vytváří rivalitu mezi Izraelem a USA	A
nekonzistentní postoj Izraele k potlačování antisemitismu může vést k rozkolům v rámci židovské komunity	B
Izrael by neměl být důslednější ve svém postoji vůči antisemitismu, protože by tím poškozoval některé své zájmy	C
tolerování antisemitismu je Izraelem často používanou praxí, která má negativní dopad na pozici Izraele v rámci mezinárodní komunity	D